

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

מועד קטן - י"ג

1. **נסתפק ר' ירמיה כוון מלאכתו במועד ומת, האם קנסו את בנו אחריו. מה צדדי הספק?**
צ"ע אחז בכור ומת - קנסו בנו שלא ישחטנו ואין להוכיח לכוון מלאכתו שדווקא בבכור, מטיל מום הוא איסור דאורייתא.
מכר עבדו לעכ"ם - קנסו בנו אחריו, כיון שבכל יום מפקיעו ממצוות.
וכאן הספק האם הקנס על האדם והוא איננו, או על הממון והוא קיים. **ופשט ר' זירא** - מהמשנה בשביעית שדה שנטלו ממנה הקוצים בשביעית להכינה לזריעה, מותר לזרעה למוצאי שביעית. אבל אם נטיבה או נדיירה אסור לזרעה במוצאי שביעית. הטיבה ומת לא קנסו בנו אחריו. הכא נמי. **וכן מצינו** בטימא טהרות חבירו ומת - לא קנסו בנו אחריו, כיון שהיזק שאינו ניכר לא שמיה היזק וקנסו חכמים רק את המטמא.
2. **אסור לקנות בתים, עבדים, ובהמה אלא לצורך המועד או לצורך המוכר שאין לו מה יאכל האם מותר לתת מלאכה לפועל שאין לו מה יאכל?**
אבי הוכיח שמוטר מדשנינו: 'אין כותבין שטרי חוב במועד ואם אינו מאמינו או שאין לו מה יאכל, יכתוב'. 'ושאין לו מה יאכל' לרבות שכר פעולה.
הקשה רב ששת - שנינו: 3 אומנין עושים מלאכה בערב פסח עד חצות - חייטין, שכן הדין תופר כדרכו בחוה"מ. ספרין וכובסין, כיון שיש אופן היתר לבאים ממדינת הים. ואם יש היתר לכל המלאכות לפועל שאין לו מה יאכל, א"כ כל המלאכות יתירו בערב פסח.
מתקיף רב פפא - וכי כל מי שיש לו היתר בחוה"מ, מותר בער"פ? וכי בנין נתיר משום כותל הנוטה לרה"ר שסותר ובונה כדרכו משום הסכנה.
וכן התקיף רבינא - וכי, סופר נתיר בערב פסח שכן כותבין קידושין נשים גיטין ושוברין בחוה"מ?
וביאר רב אשי - שאיסור מלאכה בחוה"מ משום טרחא ובמקום הפסד התירו. אבל איסור מלאכה בערב פסח משום צורך יו"ט שיהיו פנויים להכין צרכי יו"ט והתירו רק 3 מלאכות הללו משום שהם לצורך יו"ט, בתפירה, תספורת וכיבוס.
3. **אין מפנים חפצים בחוה"מ מבית אחד לבית אחר. באיזה אופן מותר לפנות?**
 לבית אחר שבאותה חצר כיון שאין בזה טורח והוא בצינעא.
4. **אין מביאין כלים מבית האומץ [אבל אם חושש שיגנבו כלים מבית האומן מפנין לבית שבחצר אחרת הסמוכה לבית האומן] מה הקשה רבא לתלמידיו?**
 הרי במשנה בפסחים שנינו מוליכין ומביאין כלים מבית האומן. **ותירצו: א.** ב"ד ניסן טרחה מותרת בו, בחוה"מ טרחה אסורה בו. **ב.** משנתנו כשמאמינו ולכן, להביא לביתו נחשב טרחה לא לצורך, ובפסחים מדובר כשאינו מאמינו. **וראיה מהברייתא:** מביאין כלים מבית האומן כגון כד מהכדר וכוס מהזג אבל לא צמר מהצבע כיון שאינו לצורך המועד. ואם אין לו מה יאכל נותן לו שכרו ומניחו אצלו. ואם אינו מאמינו מניחו בבית הסמוך לבית האומן ואם חושש שיגנבו, מביאן בצנעה בתוך ביתו. **תירוצ' ב' נדחה**, שלא מתורץ, ששנינו שם מוליכין ומשנתנו משמע שאין מוליכין ו'אינו מאמינו' אינו מתרץ.
5. **מחפין את הקציעות [תאנים מיובשות] בקש, על מנת להגן עליהם מהגשמים ולר' יהודה אף מעבין מה הביאור 'מחפין', 'מעבין'?**
חד אמר - מחפין, כיסוי קלוש של גבעולי קש מרוחקים. מעבין, כיסוי גמור של גבעולי קש צפופים.
חד אמר - מחפין, בין קלוש ובין גמור. מעבין, עושה את גוש התאנים כערימה שיהיה נח לכסותם. ומצינו ברייתא כהסבר השני.
6. **שנינו: מוכרי פירות, כסות, כלים מוכרים בצנעה לצורך המועד. וכן הציידין, והדשים חייטים לדייסא, והגרסות, עושין בצנעה לצורך המועד.**
ר' יוסי אומר הם החמירו על עצמן. האם כוונת ר' יוסי שהם לא מוכרים כלל או שהם מוכרים בצנעה?
 בברייתא מבואר שכוונתו שהחמירו שלא מוכרים בכלל. וכן החמירו שלא לצוד ושלא לדוש חלקא טרגיס וטיסני.
חילקא - שכותשים אחד לשתים. **טרגיס** - אחד לשלושה. **טיסני** - אחד לארבעה.
לדעת רב דימי - 'חילקא' הינו 'כוונתא' כוסמת. **והקשו עליו א.** שנינו שחילקא מקבל טומאה בין בערים ובין בכפרים שבוודאי נשרו במים. ואם הכוונה כוסמת, הרי אין צריך לשרותו, ומדע הוכשר. **ותירצו:** שמדובר בקלופה שודאי הוכשרה. **ב.** הנודר מן הדגן אסור אף בפול מצרי יבש, ומותר בלח ובאורז ובחילקא וכו' ואם הינו כוסמת הרי הוא דגן גמור. ונשאר בקושיא.
למכור סחורה בשוק: בתבלין - שכולם יודעים שנקנים לצורך המועד, מותר בפרהסיא. בפירות - שמצוי שמוכרים לזמן מרובה, חנות הפתוחה לסטיו פותח ונועל כדרכו אבל אם פתוחה לרה"ר פותח אחת ונועל אחת ורק בערב שמיני עצרת מותר בפרהסיא משום כבוד יו"ט.
7. **אלו מותרים לגלח שערים בחוה"מ?**
 הבא במועד מדינת הים ומבית השביה. והיוצא במועד מבית האסורין והמנודה שהתירו לו במועד, ואחד שהותר לו נדרו במועד, והנזיר והמצורע שנטהר. וכל אלה כיון שלא היה להם פנאי לגלח קודם.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)